

NỮ TU PHAN-SINH ĐỨC MẸ VÔ NHIỄM

Trước năm 16 tuổi, chuyện đi tu không mấy may xuất hiện trong tâm trí con. Con vô tư vui sống như bao thiếu nữ khác. Con sinh hoạt thể thao và tham gia các buổi hội với bạn bè. Chỉ có điều duy nhất khác với các bạn con. Đó là việc cha mẹ con cẩn thận - thật cẩn thận - gìn giữ con. Các ngài không cho phép con đi phòng trà, quen thân bạn trai quá sớm hoặc chạy theo các cuộc chơi có nguy hiểm tới phần rỗi linh hồn con. **Quả thật THIÊN CHÚA Nhân Lành quan phòng gìn giữ con ngay từ thanh xuân để con thuộc trọn về Ngài.**

Tư tưởng đầu tiên về cuộc sống tu dòng đến với con khi con theo Cha Mẹ tới tiệm sách do các Nữ Tu trông coi. Chúng con đến đó hàng tuần. Trong khi Ba Má chọn sách, con đến đọc kinh nơi nhà nguyện nằm bên trong tiệm sách. Lúc ấy con không thích đọc sách bao nhiêu. Nơi tiệm sách có một nữ tu đáng điệu thật dễ thương. Chị luôn mau mắn niềm nở. Sau mấy tuần lễ liền đến tiệm sách con đánh bạo hỏi lý do tại sao Chị chọn nếp sống tu trì. Chị giải thích cho con hiểu và khuyên con nên cầu nguyện thật nhiều hầu biết

con đường nào Chúa muốn con đi. Chị cũng cho con xem cuốn băng trình bày đời sống tu dòng.

Trong vòng một năm rưỡi, con viết thư cho nhiều Hội Dòng và Tu Hội Đời khác nhau, xem nơi nào Chúa định cho con. Con tìm hoài kiếm mãi mà chả thấy Dòng nào thích hợp. Con thất vọng bỏ rơi cuộc tìm kiếm. Từ từ con cũng lơ là với việc cầu nguyện. Tâm tình sống đạo nghiêm chỉnh giờ đây nhường chỗ cho các cuộc vui chơi trần tục. Thế gian quyến rũ con đến độ con bỏ nhà ra đi tìm kiếm tự do và vui hưởng cuộc đời. Con cảm thấy thoải mái và hạnh phúc. Con hoàn toàn tự do. Con không còn bận tâm về chuyện phải làm gì trong cuộc sống. Thật là sung sướng!

Cho dầu con quên mất THIÊN CHÚA, Ngài vẫn dõi mắt theo con. Con bỏ rơi THIÊN CHÚA để chạy theo những thú vui phù ảo chóng qua. Nhưng đúng như lời thánh Âu-cơ-tinh (354-430) nói: "Trái tim con người mãi mãi khắc khoải bao lâu chưa được nghỉ yên trong Chúa". Phần con cũng thế. Chỉ thời gian ngắn sống đời phóng túng con bắt đầu cảm thấy buồn chán. Con ngạc nhiên tự hỏi:

- Lạ quá. Mình có mọi điều kiện để được hạnh phúc, sao mình vẫn cảm thấy như thiếu thốn cái gì?

Sau một ngày rong rã rong chơi, tối đến con cảm thấy trống rỗng, ê chề và bất an.

Chính lúc này THIÊN CHÚA khiến con quay về với chính mình, tự lý luận như "đưa con hoang đàng" trong Phúc Âm theo thánh Luca. Con thầm nghĩ:

- Chỉ khi nào mình tìm kiếm THIÊN CHÚA lúc đó mới được hạnh phúc.

Suy tư xong, con quyết định lên đường trở về nhà .. Khi nhìn thấy đôi vòng tay Cha Mẹ rộng mở cùng với nước mắt tuôn trào vì sung sướng, con cảm thấy vô cùng hối hận. Con đau xót vì làm Cha Mẹ buồn sầu. Con xưng thú lỗi lầm và hứa với Ba Má sẽ không bao giờ dặt dẹo bỏ nhà ra đi nữa.

Ngày hôm ấy con có thể hát vang lời Thánh Vịnh 85:

- Lạy Chúa là THIÊN CHÚA con thờ, con hết lòng cảm tạ, thánh danh Ngài con mãi mãi tôn vinh, vì tình Chúa thương con như trời như biển: Ngài đã kéo con ra khỏi vực thăm âm ty.

Xin nói thêm: ngày con dứt bỏ đi hoang và quay về mái ấm gia đình là một ngày trong Tháng Năm, Tháng Hoa dâng kính Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA. Ngày hôm ấy con bắt đầu nép mình trong chiếc Áo Choàng của Hiền Mẫu Thiên Quốc.

Thời gian con vắng nhà, các Linh Mục một Dòng Tu mới thành lập, Dòng Phan-Sinh Đức Mẹ Vô Nhiễm, đến thành phố của con. Các Vị giảng thuyết về lòng kính mến Đức Mẹ theo linh đạo Cha thánh Massimiliano Maria Kolbe (1894-1941). Vì thế, ngay buổi chiều con trở về, Ba Má bảo con cùng đi nghe giảng thuyết. Con hơi do dự nhưng cũng đi để làm vui lòng Má con. Buổi giảng thuyết hôm đó khởi đầu cho hàng loạt các buổi giảng thuyết tiếp theo mà con trung tín tham dự và kết thúc bằng nghi thức Tận Hiến cho Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA. Con trở thành nữ giáo dân Dòng Ba Phan-Sinh Đức Mẹ Vô Nhiễm.

Con hoàn toàn không nghĩ đến việc đi tu. Trái lại con muốn lập gia đình và sinh nhiều con cái. Thế nhưng cái trống rỗng nội tâm tái xuất hiện khiến con không tài nào hiểu lý do tại sao.

Con bắt đầu nghiêm chỉnh suy tư về Tình Yêu THIÊN CHÚA và tình yêu nhân trần. Con thấy rằng nếu con trao tim con cho người đàn ông thì khi người này chết, tình yêu cũng chấm dứt. Trong khi con mong muốn và khao khát thứ tình yêu bền chặt và kéo dài mãi mãi. Con đem suy tư trình bày với Cha Linh Hướng. Ngài nói ngay: "Chắc chắn con có ơn gọi tu dòng".

Nghe lời khẳng định của Cha Linh Hướng, con an tâm chờ đợi, bởi lẽ các Nữ Tu Phan-Sinh Đức Mẹ Vô Nhiễm chưa hiện diện trong vùng. Một năm sau, Các Chị đến mở Cộng Đoàn. Con hân hoan gia nhập Hội Dòng năm con đúng 20 tuổi.

Trọn cuộc đời con xin dâng lời cảm tạ lòng nhân hậu bao la của THIÊN CHÚA. Chính Ngài chọn con làm hiền thê bé nhỏ của Ngài. Chính Ngài trao ban Tình Yêu vĩnh cửu cho con. Đến muôn đời con xin chúc tụng lòng Từ Bi vô biên của THIÊN CHÚA. Con xin lặp lại lời Thánh Vịnh 85:

- Muôn lạy Chúa, Ngài là THIÊN CHÚA nhân hậu từ bi, Ngài chậm giận lại giàu tình thương và lòng thành tín. Xin đoái nhìn và xót thương con, ban sức mạnh của Ngài và xuống ơn cứu độ cho tôi tớ Ngài đây, con của nữ tỳ Ngài.

Chị Maria Luisa, người Ý, nữ tu Phan-Sinh Đức Mẹ Vô Nhiễm.

("Immacolata Mia", n.112, Aprile/2002, trang 14-15).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt